

spørge: Hvordan ville man finde de penge? Vi har jo kun én pose penge at gøre godt med. Skal vi så bare have skattestigninger? Eller hvordan skal vi finde de penge? Hvor skal der skæres ned? Vi har jo ikke uanede midler, for hvis vi havde det – det er vi jo alle sammen enige om – kunne vi jo hurtigt løse alle problemerne. Men vi har jo kun én pose penge at bruge af. Så jeg kunne godt tænke mig at vide: Hvordan ville ordføreren prioritere det? Hvis man ville bruge pengene på det, som jeg synes lyder som nogle gode tanker, hvor skulle vi så finde pengene henne, hvis det var? Altså, er det skattestigninger, vi skal ud i, eller hvordan?

Kl. 11:36

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:36

Astrid Krag (SF):

Man kan sige, at alle de ting, der lå i SF's finanslovforslag, bl.a. det her med, at der også skal være et loft over betaling for mad, der bliver bragt ud til borgere i eget hjem, er fuldt finansieret i SF's finanslovforslag. Vi har peget på, hvor man kan finde alle de penge, der skal til, så det behøver ordføreren ikke bekymre sig om.

Men hvis vi isoleret set kigger på hjemmeplejen, mener jeg, at der er mange ting, man kunne gøre meget bedre. Og det er jo også derfor, vi kan se, at der, selv om der er blevet tilført flere penge til ældreplejen, så faktisk er 30 pct. af dem, der har modtaget praktisk hjælp for nogle år tilbage, der oplever, at det er blevet skåret fuldstændig væk. Man har en oplevelse af, at det bliver ringere, selv om der bliver brugt flere penge, og det hænger jo bl.a. sammen med den øgede mængde administration og bureaukrati og kontrol, som kommer herindefra, og som kommer fra regeringspartierne og Dansk Folkeparti, og som er en tidsrøver af rang ude i ældreplejen.

Tiden og ressourcerne går til papirusseri og computersystemer osv. i stedet for til omsorgen. Det kan man gå ind og kigge på. Man kan gå ind og kigge på, hvordan vi har presset et frit valg ned over kommunerne, som er så tungt og bureaukratisk at udføre, at der bliver brugt rigtig mange ressourcer på det, ressourcer, der ellers kunne være blevet brugt på omsorgen for de ældre. Så der er faktisk rigtig mange steder, vi kan tage fat.

Kl. 11:37

Formanden:

Tak til fru Astrid Krag. Der er ikke flere korte bemærkninger. Næste ordfører er fru Vivi Kier.

Kl. 11:37

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Ældre mennesker er ligesom den øvrige befolkning ikke en ensartet gruppe mennesker. Ældre mennesker har forskellige ønsker og behov for at leve et for dem godt og meningsfyldt liv.

Rigtig mange ældre mennesker lever et aktivt liv, har et godt netværk, har nære familierelationer. Og så er der en gruppe af vores ældre medborgere, som naturligt har brug for både hjælp og støtte for at kunne leve et godt liv. Her skal vi som samfund sætte de rammer, der bevirker, at det enkelte menneske får nogle valgmuligheder, at de tilbydes støtte ved behov og sikres en kontakt til omverdenen. For mig som konservativ er det ikke kun staten, der skal være aktivt og udførende, vi skal have det omkringliggende samfund til også at påtage sig et ansvar for vores medborgere. Det arbejde, der udføres ad frivillighedens vej, er af uvurderlig og nødvendig betydning.

Den her regering har søsat en lang række initiativer for de ældre medborgere, der har brug for støtte og omsorg, og der er fortsat nye initiativer på vej såsom kvalitet i ældreplejen, hvor ønskerne især skal komme fra medarbejderne og de ældre selv. Arbejdskraftbesparende teknologi er også i fokus, så arbejdskraften faktisk kan omsættes til egentlig omsorg, samt nye hjælpemidler, der skal gøre den enkelte mere selvhjulpne. Det er bare nogle af eksemplerne.

Fra Folketingets side sætter vi nogle rammer – nogle rammer, som for en stor del skal udfyldes af kommunerne. Siden kommunalreformen har kommunerne også fået ansvaret for den forebyggende indsats, og mange forskellige initiativer er på vej ude i kommunerne – initiativer, der skal medvirke til at udsætte den enkelte ældres behov for hjælp. For alle mennesker betyder det nemlig noget, at man kan gøre så mange ting som muligt selv. Men jeg finder det vigtigt, at også ældre mennesker får reelle valgmuligheder. Det øger nemlig tilfredsheden med de tilbud, der gives.

I Odense startede man for mange, mange år siden med at give frit valg på praktisk hjemmepleje, og selv om ikke mange benyttede sig af det private tilbud, ja, så steg tilfredsheden betydeligt også med det kommunale tilbud. Og det